

Ҳаж мавзусига доир қирқ ҳадис

Image not found or type unknown

09:00 / 20.06.2022 8406

БИСМИЛЛАҲИР РОҲМАНИР РОҲИЙМ

نَمْ " : مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلِ لَيْلِ لَوْلَا لُؤْسَرَلْ لَقْلَقُ هُنَّ عَهْلَلِ اِيضَرَءَاذْرَدَلِ اِيْبَأُ نَعَمْ
مُؤَيُّ هَلْ تُنْكَو ، اِهْيَقْفُ هَلْ لُؤْثَعَبْ اِهْنِي دِرْمَأُ نَمْ اَثِي دَحْنِي غَبْرَأُ اِيْتُمُّ اِيْلَعْ ظَفَح
"اَدِي هَشَوَّاعْ فَاَشَّهْمَايْ قُلْ اِيْلَعْ ظَفَحْ

Абу дардо розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Кимки умматимнинг диний ишларига тегишли қирқта ҳадисни ёд олса, (ва уни уларга етказса) Аллоҳ уни фақиҳ ҳолида тирилтиради ва қиёмат куни мен унга шафоатчи ва унинг фойдасига гувоҳлик бергувчи бўламан” дедилар”.

Биз ҳам ушбу ҳадисдаги башоратдан умидвор бўлиб, ҳаж борасида қирқта ҳадисни келтириб ўтишни лозим топдик.

ҲАЖ МАВЗУСИГА ДОИР ҚИРҚ ҲАДИС

بُتَوَانَكِسَانَمَ أَنْرَأَوْكَ لَءَمَلَسُمَّ ءَمُّ أَنْتَيَّرُذَنَمَوَكَلِنَيَمَلْسُمَ أَنْلَعَجَ وَأَنْبَر
وَلَتَيْمُهُنَمَ الْوُسْرَمَهَيَفْثَغَبْ وَأَنْبَر (128) مَيَحْرَلْأَبْأَوْتَلَا تَنَأَكْنِ أَنْيَلَع
(129) مَيَحْلَزِيغَلَا تَنَأَكْنِ مَهَيَكْزِيَوَمَكْحَلْأَوْبَاتْكَلْأَمُهُمَلْعَيَوَكْتَأَيْمَهَيَلَع

“Роббимиз, икковимизни Ўзингга мусулмон бўлганлардан қил ва зурриётимиздан ҳам Ўзингга мусулмон уммат қил, бизга ибодатларимизни кўрсат, тавбамизни қабул эт. Албатта, Сенинг Ўзинг тавбаларни кўплаб қабул этувчи, раҳмли зотсан. Роббимиз, ўзларининг ичидан уларга оятларингни тиловат қилиб берадиган, китобни ва ҳикматни ўргатадиган, уларни поклайдиган Пайғамбар юбор. Албатта, Сенинг Ўзинг азиз ва ҳикматли зотсан” (Бақара 128-129 оятлар).

Ҳаж ва умра бандани Аллоҳ таолога боғлайдиган, ошиқона бир ибодат бўлиб, унга доир қирқта ҳадис қуйида таржимаси билан келтирилади. Ҳар бир ҳадисда ҳаж ёки умранинг қайсидир амаллари ёки фазилатлари баён қилинганлиги учун уларнинг ҳар бирини алоҳида сарлавҳа остида зикр қилинди. Аллоҳ таолога мухлис ва мақбул бандалар ушбу ҳадислардан фойда олсалар деган умиддамиз.

1. РАСУЛУЛЛОҲ СОЛЛАЛЛОҲУ АЛАЙҲИ ВАСАЛЛАМ ҚАНДАЙ ТАЛБИЯ АЙТАР ЭДИЛАР?

هَلَلَايَلَصْ هَلَلَاوُسْرَهَيَبَلْتَنَأْمُهَنَع هَلَلَايَضْرَرْمُعَنْب هَلَلَاذَبَعَنْع
كَلْءَمْعَنْلَاوَدْمَحْلَانِإِكْيَبَلْكَلْكَيْرَشْ أَلْكَيَبَلْكَيَبَلْءَمَلَلَاكْيَبَلْ "مَلَسَو
"كَلْكَيْرَشْ أَلْكَيَبَلْأَو

Абдуллоҳ ибн Умар розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

**“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг талбиялари
“Лаббайкаллоҳумма лаббайк. Лаббайка ла шарийка лака лаббайк.
Иннал ҳамда, ваннеъмата лака вал мулк. Ла шарийка лак!” эди”**
(Термизий, Бухорий, Насоий ривояти).

“Набий соллаллоҳу алайҳи васалламдан қайси ҳаж афзалдир?” деб сўралди. У зот:

“Баланд овозда талбия айтилгани ва қон оқизилгани”, дедилар” (Термизий ривояти).

Фойда: Қирон ва таматтуъ ҳажда қурбонлик мавжуддир. Ифрод эса, қурбонлик вожиб эмас. Шунинг учун ифрод ҳажга нисбатан қирон ва таматтуъ афзал ва зиёда савоблидир.

4. ҲАЖ ВА УМРА ИБОДАТИ БИЛАН ИНСОН ГУНОҲЛАРДАН ПОК БЎЛАДИ

نَبِيٌّ اَوْعَبَاتٌ : لَأَقْمَلِسُو هَلِلَ اِلْصَّيْبِ لِنَعْنَعُ نَعْلَ اِلْاِيضَرَ هَلِلْ اِدْبَعْنَعِ
دِيحْلَا ثَبَخْ رِيكُلَا اِيْفَنِي اَمَكَبْ اُونُذَلَاوْ رَقْفَلَا اِنَايْفَنِي اَمُهْنِاْفَ رَمُغْلَاوْ جَحْلَا
يُئِاسِنَلَا هَاوْرُ . هُنَّجَلَا اِلْ اِبَاوْثَ رُوْرَبَمْلَا رَمُغْلَاوْ سَيَلَوْ رَمُغْلَاوْ بَهْذَلَاوْ
يُذَمَّرْتَلَاوْ

Абдуллоҳ розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Кетма-кет ҳаж ва умра қилинглар. Чунки, у иккиси темирчининг босқони темир, олтин ва кумушнинг кирини кетказганидек (ҳаж ва умра қилгувчидан) фақирлик ҳамда гуноҳларни кетказди. Ҳажжи мабрурнинг савоби жаннатдан ўзга бўлмас”, дедилар” (Насий ва Термизий ривояти)..

5. ЭНГ АФЗАЛ АМАЛ ҚАБУЛ БЎЛГАН ҲАЖДИР

يَا لَيْئِسْ مَلِسُو هَلِلَ اِلْصَّيْبِ لِنَعْنَعُ نَعْلَ اِلْاِيضَرَ رَمُغْلَاوْ رَمُغْلَاوْ
لَيْبَسْ اِيْفَدَاوْجَلَا : لَأَقْمَلِسُو هَلِلَ اِلْاِيضَرَ هَلِلَ اِدْبَعْنَعِ اِيْبَاوْ
يُئِاسِنَلَاوْ اِنَاخْيِشَلَا هَاوْرُ . رُوْرَبَمْلَا جَحْلَا : لَأَقْمَلِسُو هَلِلَ اِلْاِيضَرَ
رَمُغْلَاوْ رَمُغْلَاوْ

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Набий соллаллоҳу алайҳи васалламдан:

“Қайси амал афзал?” деб сўралди.

“Аллоҳга ва Унинг Расулига иймон келтириш”, дедилар.

“Кейин нима?” дейилди.

“Аллоҳнинг йўлида жиҳод қилиш”, дедилар.

“Ундан кейин нима?” дейилди.

“Мабрур ҳаж”, дедилар” (Бухорий ривояти).

6. АЁЛЛАР УЧУН ЭНГ АФЗАЛ АМАЛ МАҚБУЛ ҲАЖДИР

الْفَأَلَمَّعَلَّالضُّفَأَدَاوَجَلَايَرْنَهَلَلَالُوسَرَأِي: "أَهْنَعُهُلَلَايَضَرُّشَيْءٌعَدَّالْقَوِ
رُورَبَّمَّحَّحَدَاوَجَلَالضُّفَأَنَكَلَال" :الْقَادُهُجُن

Оиша розияллоҳу анҳо:

“Эй Аллоҳнинг Расули! Жиҳодни энг афзал амал деб биламиз. Жиҳод қилайликми?” деди.

“Йўқ. Аммо жиҳоднинг афзали ҳажжи мабрурдир”, дедилар”
(Бухорий ривояти).

7. ГУНОҲЛАРДАН ПОКЛАНИШГА САБАБ БЎЛГУВЧИ ҲАЖ ҚАНДАЙ БЎЛАДИ

هَلَلُحَّحْنَم" :الْقَامِلَسُووَهِيَعَلَلَالِيصِيْبِنَالنَعْنَعُهُلَلَايَضَرُّرَهَبَأَنْع
هُمُأَهْتَدَلَوَمُويَكَعَجْرُقُسْفِيْمَلَوُثْفَرِيْمَلَف

Абу ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Ким Аллоҳ учун ҳаж қилиб, фаҳш сўз айтмаса ва фисқу фасод қилмаса, худди онасидан янги туғилгандек бўлиб қайтади”, дедилар” (Бухорий ривояти).

8. ҲАЖ ВА УМРА ҚИЛГУВЧИНИНГ ДУОСИ МАҚБУЛДИР

ع لاق مَلَسَوِ هِيَ لَعْلَلِ لَيْلِ ص لَلِ لَ لُوسَرِّ نَ لاق هَ لَلِ اِيضَر دِي ع س ي بْ أ نَ ع
يضم تة شِي ع م ل ا ي فِ هِيَ لَعْلَلِ تَعَسَّ وَاوُ هَمَّ س ج ه ل تَحَّ حَصَّ اذْبَع ن ل و ق ي ل ج و ز ع ل ل ل ا
مُؤَوَّ حَمَل ل ل ي ل ا د ف ي ا ل م ا و ع ا ة س م خ ه ي ل ع

Абу Саъийд Худрий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Аллоҳ азза важалла деди:

“Қайси бандани жисмини соғлом, ризқини кенг қилсаму у ҳар беш йилда ҳузуримга ҳозир бўлмаса, (у раҳматимдан) маҳрумдир” дедилар” (Ибн Ҳиббон ривояти).

Фойда: Мазкур ҳадиси шариф қудсий ҳадис бўлиб, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи всалламнинг лафзлари билан унда Аллоҳ таолонинг кўрсатмаси бевосита баён қилинмоқда. Ҳажга қодир бўлиб, тез-тез ҳажга бориб турган кишига кўплаб яхши мукофатлар, насибалар мавжуддир.

م ل س و ه ي ل ع ل ل ل ا ي ل ص ل ل ل ا ل و س ر ل ا ق : ل ا ق ه ن ع ه ل ل ا ي ض ر ن ب ي ل ع ن ي س ح ل ا ن ع
ا ه ف ا ع ض ا ق ف ن ا ا ل ا ل ل ا ي ض ر ي ا م ي ف ا ه ق ف ن ي ع ق ف ن ب ن ض ي ة م ا ل و د ب ع ن م ا م :
ت ي ض ق ه ت ج ا ح ي ف ي ع س ل ل ا و م ل س م ل ا ه ي خ ا ة ن و ع م ع د ي د ب ع ن م ا م و ه ل ل ا ط خ س ي ف
ن م ا م و ه ي ل ع ر ج و ي ا ل و ه ي ف م ث ا ي ن م ة ن و ع م ب ي ل ت ب ا ا ل ا ض ق ت م ل و ا ة ج ا ح ل ا ك ل ت
ي ل ا ر ط ن ا ل ا ا ي ن د ل ا ج ا و ح ن م ة ج ا ح ل ه ي ل ل ا ل ي س ل ل د ج ي و ه و ج ح ل ا ع د ي ة م ا ل و د ب ع
ل ا ج ا ح ل ا ك ل ت ه ل ل ا ي ض ق ي ن ا ل ب ق ن ي ق ل ح م ل ا

Ҳусайн ибн Али розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Қайси бир эркак ёки аёл Аллоҳ рози бўладиган ўринга нафақа қилишдан бахиллик қилса, албатта унинг мислича Аллоҳнинг ғазабини келтирадиган нарсага сарфлайди. Кимки муслмон биродарига ёрдам бериш, ҳожатини чиқаришда югириб-елишни тарк қилса, хоҳ у ҳожати раво бўлсин ёки бўлмасин гуноҳга ёрдам беришга мубтало бўлади ҳамда савобсиз қолади. Қайси бир эркак ёки аёл йўлга қодир бўла туриб дунёвий ҳожатларидан бирор бир ҳожатни бахона қилиб, ҳажни тарк қилса Аллоҳ унинг ҳожатини чиқармасидан илгари ҳожиларни қайтиб келганини кўради, яъни ҳожилар ортга қайтиб келмагунларича Аллоҳ унинг ҳожатини раво қилмайди”.

14. ҲАЖ САФАРИДА ВАФОТ ЭТГАН КИШИГА ҚИЁМАТ КУНИГАЧА АЖР ЁЗИЛИБ ТУРАДИ

نَمَّ: "مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلُ لَيْلِ لَيْلِ لُؤْسَرِ لَأَق: لَأَقَ هَنْعُ لَلِ لَأَضَرَ رِيْرُهُ يَبْأَنْع
بِتُّكَ تَامَفَ أَرْمَتُغْمَ جَرَحَ نَمَّوْءَ مَأَيُّ قُلِّ لَأَمَّوِي لَأَجَّحُ لَأُجَّأُ هَلَّ بَتُّكَ تَامَفَ أَجَّحَ جَرَحَ
...".

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Кимки ҳаж сафарига чиқиб вафот этса, қиёмат кунигача унга ҳаж қилгувчининг ажри ёзилиб туради. Кимки, умра сафарига чиқиб вафот этса, қиёмат кунигача умра қилгувчининг ажри унга ёзилиб туради...” дедилар” (Абу Яъло ривояти).

15. ЭЛЛИК МАРТА ТАВОФ ҚИЛГУВЧИ МАЪСУМ ГҶДАК КАБИ ГУНОҲЛАРДАН ПОҚДИР

نَمَّ: مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلُ لَيْلِ لَيْلِ لُؤْسَرِ لَأَق: لَأَقَ هَنْعُ لَلِ لَأَضَرَ سَابَعِ نَبَانَع
هُمَّ أُهُتَدَلَّوْ مَّوِي كِهَبُؤُنْ دُنَمَّ جَرَحَ رَمَّ نِي سَمَخَ تِي بَلَابَ فَاط

Ибн Аббос розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Ким эллик марта Байтуллоҳни тавоф қилса, гуноҳларидан онасидан янги туғилгандек бўлиб чиқур” дедилар” (Термизий ривояти).

16. БАЙТНИ БИР ҲАФТА ТАВОФ ҚИЛГАН КИШИ

لَوُقَي مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلُ لَيْلِ لَيْلِ لُؤْسَرِ تَعْمَس " : لَأَقَ هَنْعُ لَلِ لَأَضَرَ رَمُعَ نَبَانَع
أُهَبُ هَنْعُ لَلِ لَأَطَّحُ أَلِ لَأُحُ أَعْفَرِي أَلَوَ أَمَدَقَ عَضِي أَلِ أَعُؤْبَسُ أَلِ تِي بَلَابَ فَاط نَمَّ
"ة جَرَدَ أُهَبُ هَلَّ عَفَرَوَ هَنْعَ أُهَبُ هَلَّ بَتُّكَ وَ , هَلَّ عَفَرَوَ

Ибн Умар розияллоҳу анҳу:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Кимки байтни бир ҳафта тавоф қилса, (тавофда) бир қадамни қўймайди ва бошқасини кўтармайди магар (қўйса ва кўтарса) Аллоҳ ундан у (қўйган ва кўтарган ҳар бир қадамига) бир гуноҳни кечади ва у (қўйган ва кўтарган қадам) сабабли у учун ҳасана ёзади ҳамда у сабабли унинг даражасини кўтаради” деяётганларини” эшитдим” деди.

17. ҚОРА ТОШ ГУНОҲЛАРИНИ СЎРИБ ОЛАДИ

لَزَنَ مَلَسُو هِيَ لَعَلَّ لَوَسَّرَ لِقَاقٍ لِقَاقٍ نَعَهُ لَلِإِيضَةِ سَابَعِ نَبَا نَعَمَدَا يَنْبَا طَخُّهُ تَدَوَسَفِ نَبَلِّ لَلِمَ أَضَايَبُ دَشَأُ وَهُوَ نَجِّ لِمَ دَوْسَ أَلِ رَجَّحُ لَلِ

Ибн Аббос розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Ҳажари асвад жаннатдан тушди. У сутданда оппоқ эди. Бас, уни одам боласининг хатолари қорайтирди” дедилар” (Термизий ривояти).

Фойда: Қора тошда гуноҳларни тортиб олиш хусусияти мавжуддир.

18. ҚОРА ТОШ ВА МАҚОМИ ИБРОҲИМ АСЛИДА НУР ТАРАТУВЧИ ЭДИ

هِيَ لَعَلَّ لَوَسَّرَ لِقَاقٍ لِقَاقٍ نَعَهُ لَلِإِيضَةِ سَابَعِ نَبَا نَعَمَدَا يَنْبَا طَخُّهُ تَدَوَسَفِ نَبَلِّ لَلِمَ أَضَايَبُ دَشَأُ وَهُوَ نَجِّ لِمَ دَوْسَ أَلِ رَجَّحُ لَلِ

Абдуллоҳ ибн Амр розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

У: “Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Рукн (қора тош) ва мақом (мақоми Иброҳим) жаннат ёқутларидан икки ёқут (тош) эди. Аллоҳ у иккисини нурини ўчирди. Агар у иккисини нурини ўчирмаганида, машриқ билан мағриб ўртасини ёритар эди” деяётганларини” эшитдим” деди (Термизий ривояти).

تَدَوَسَفِ نَبَلِّ لَلِمَ أَضَايَبُ دَشَأُ وَهُوَ نَجِّ لِمَ دَوْسَ أَلِ رَجَّحُ لَلِ

«إِنَّ شَأْمَ رُوْحُ أَمْ صَقْنُيْ نَأْرِيْغُ نَمْرَةَ مَاتِ جَحَّح».

Абдуллоҳ ибн Умар розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Кимки ота-онаси вафотидан кейин у иккиси номидан ҳаж қилса, унга дўзахдан озодлик ёзилади ва у иккисига ажрларидан бирор нарсани камайтирилмай тўлиқ ҳажнинг савоби берилади” дедилар” (Шуъаби иймон).

نَمْ : ملس و هيلع هلالى لص هلالى لوسر لاق : لاق هنع هلالى صر سابع نبا نع
رأب أل عم هة ايق ل موي هلال هة عب ام عم ام هنع ى صق و ا هة دل او نع ج ح

Ибн Аббос розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Кимки ота-онаси номидан ҳаж қилса ёки у иккисининг қарзини тўласа, қиёмат куни Аллоҳ таоло уни аброрлар билан бирга тирилтиради” дедилар” (Муъжами авсат).

نَمْ : ملس و هيلع هلالى لص هلالى لوسر لاق : لاق هنع هلالى صر مقرأ نبا ديز نع
ام هنع و هنع ك لذ أ ج ه ام نع و ا هة ب أ نع ج ح ن م

Зайд ибн Арқам розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Ким отаси ёки онаси номидан ҳаж қилса, ўша унинг ҳам ва у иккисининг номидан ҳам жоиз бўлади” дедилар” (Муъжами кабийр).

ج ح ن م ملس و هيلع هلالى لص هلالى لوسر لاق : لاق هنع هلالى صر هري ره ي ب أ نع
ى ل د ن م و ه ج أ ل ثم ه ل ف ام ئ اص رط ف ن م و ه ج أ ل ثم هنع ج ح ي ذ ل ل ف ت ي م نع
ه ل ع ا ف ر ج أ ل ثم ه ل ف ري خ

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Кимки майит номидан ҳаж қилса, ҳаж қилгувчига унинг ажрича ажр бўлади. Кимки рўзадорни ифтор қилдирса, унга унинг ажрича ажр бўлади. Кимки яхши ишга далолат қилса, унга уни қилгувчининг ажрича ажр бўлади” дедилар” (Муъжами авсат).

وَتَجَّحَّ عَمَّ يَتَّالِ عَابَارِلْ أَوْ نَارِعْ جَلَّالَ نَمَّ عَثَلْ أَلَّ

Ибн Аббос розияллоху анхудан ривоят қилинади:

“Набий соллаллоху алайҳи васаллам тўрт маротаба умра қилганлар: Худайбия умраси, иккинчи умра келгуси йили зул қаъда ойида қазо умра, учинчи умра Жиирронадан эҳромга кирганлар, тўртинчиси ҳажлари билан бирга қилганлар” (Термизий ривояти).

24. РАМАЗОНДА ҚИЛИНГАН УМРАНИНГ ФАЗИЛАТИ ҲАЖГА БАРОБАР

يُرْمَتَعَا « : لاق ، مَلَسُو هِيَلَع هَلَلَا يَلَصُ يَبْنَلَا نَعَاهُ نَعُ هَلَلَا يَضَرَّ لَقَعَم مَأ نَع
عَجَّ لَدَعَت نَاضَمَر يَف عَرَمَع نِإْف ، نَاضَمَر يَف

Умму Маъқал розияллоху анхудан ривоят қилинади:

“Набий соллаллоху алайҳи васаллам:

“Рамазонда умра қилинганлар, чунки рамазонда қилинган умра (ажру савобда) ҳажга тенгдир” дедилар” (Термизий ривояти).

و هِيَلَع هَلَلَا يَلَصُ هَلَلَا لَوْسَر لَاق لَاق هُنَّ هَلَلَا يَضَرَّ صَاعَلَا يَبَأ نَب نَامَثَع نَع
رِيخ عَجَّ وَاهِيَف اَمَوَاي نَدَلَا نَم رِيخ عَرَمَع نَأ وَرَغْصَأَلَا جَلَلَا يَه رَمَعَلَا نَأ مَلَعَاو مَلَس
عَرَمَع نَم

Усмон ибн Абул Ос розияллоху анхудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам:

“Билгинки, умра у ҳажжул асғардир ва умра дунё ва ундаги нарсалардан яхшидир. Ҳаж эса, умрадан яхшидир” дедилар” (Муъжами кабийрдан қисқартирилган ҳолда келтирилган).

هِيَلَع هَلَلَا يَلَصُ يَبْنَلَا يَلَصُ مَأ تَعَّاج لَاق هُنَّ هَلَلَا يَضَرَّ سَابَع نَب نَع
نَاضَمَر يَف عَرَمَع مَلَس مَأ أَي لَاق يَنَاكَرْتَو هَنَبَاو عَجَلَط وَبَأ جَج تَلَاقَف مَلَسُو
عَجَّ لَدَعَت

Ибн Аббос розияллоху анхудан ривоят қилинади:

“Умму Сулайм Набий соллаллоху алайҳи васаллам ҳузурларига келиб:

“Абу Талха ва унинг ўғли ҳаж қилиб, иккалалари ҳам мени тарк қилдилар” деди.

Шунда у зот:

“Эй, Умму Сулайм рамазонда қилинган умра (ажру савобда) ҳажга баробар бўлади” дедилар” (Ибн Ҳиббон ривояти).

25. МАККАДАН АРАФОТГАЧА УЛОВДА БОРИЛСА, ҲАР БИР БОСИЛГАН ҚАДАМГА ЕТМИШТА АЖР ЁЗИЛАДИ

نَبِيَّ احَ كَمَ نَمِ اَوْحَا ، يَنْبِ اِي : هِي نَبَل لَاقُ نَ ، اُمُّ نَعِ هَل ل اِي ضَرَّ سَابَعُ نَبَا نَعِ
بِكَا رَل اِح ل ل ن ا : ل وُقَي م ل س و ه ي ل ع ل ل اِي ل ص ه ل ل ل ا ل و س ر ر ت ع م س ي ن ا ف ة ا ش م
ا ه و ط ح ي ة و ط خ ل ل ك ب ي ش ا م ل ل و ة ن س ح ن ع ب س ه ت ل ح ا ر ا ه و ط ح ت ة و ط خ ل ل ك ب
ة ن س ح ة ن ا م ع ب س

Ибн Аббос розияллоху анҳумодан ривоят қилинади:

У ўғлига:

“Ҳаж қилгувчи ҳолатда Маккадан (арафотга) пиёда чиқинглар. Чунки, Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Уловли ҳожи учун улови босган ҳар бир қадамига етмишта ҳасана ва пиёда учун ҳар бир босган қадамига етти юзта ҳасана бўлади” деяётганларини эшитдим” деди (Муъжами кабийр).

Фойда: Маккаи мукаррамадан арафотгача пиёда бориб, пиёда ортга қайтган ҳожига уловда бориб, уловда қайтган ҳожига нисбатан олти юз ўттизта ажр зиёда бўлади. Шу билан бирга арафотдан тушишда пиёда тушиш уловга нисбатан осонроқдир ва савоби ҳам зиёдадир.

26. МАККАИ МУКАРРАМАДАН АРАФОТГА ПИЁДА БОРИБ, ПИЁДА ҚАЙТГАН ҲОЖИНИНГ ҲАР БИР БОСГАН ҚАДАМИГА ЕТТИ ЮЗ МИНГ АЖР БЕРИЛАДИ

لَاقُ ف م ع م ج ف ه د ل و ا ع د ف ا ض ر م ا م ن ع ه ل ل ا ي ض ر ر س ا ب ع ن ب ا ض ر م : ل ا ق ن ا ذ ا ر ن ع
ي ت ح ا ي ش ا م ة ك م ن م ج ن م : ل و ق ي م ل س و ه ي ل ع ه ل ل ا ي ل ص ه ل ل ل ا ل و س ر ر ت ع م س
ا ت ا ن س ح ل ت م ة ن س ح ل ل ك ة ن س ح ة ن ا م ع ب س ة و ط خ ل ل ك ب ه ل ل ا ب ت ك ة ك م ي ل ا ع ج ر ي
« ة ن س ح ف ل ا ة ن ا م ة ن س ح ل ل ك ب » ل ا ق م ر ح ل ا ت ا ن س ح ا م و ل ي ق « م ر ح ل ا

نَيْمَلْسُمْلَا ؕ مَدَّوْ فَرَصَ الْوَلَدَ عُنْمَ لَبْقِيَّ الْنَيْعَمَجَّ أَسَانْلَاوْ ؕ كَيْئَالْمَلْأَوِ ؕ لَلْ
سَانْلَاوْ ؕ كَيْئَالْمَلْأَوِ ؕ لَلْأُوْءَلْ عَفْ أَمْلَسْمَ رَفْحَ أُنْمَفْ مُهَانْدَا أَوْبَ عَسِيَّ ؕ دِحْ أُوْ
ءَلْ عَفْ هِيْلْ أَوْمَ نْذِيْ رِيْغَبْ أَمَّوَقْ عِلْ أُوْءَلْ نَمَّوْ فَرَصَ الْوَلَدَ عُنْمَ لَبْقِيَّ الْنَيْعَمَجَّ أُوْ
ءَلْ فَرَصَ الْوَلَدَ عُنْمَ لَبْقِيَّ الْنَيْعَمَجَّ أَسَانْلَاوْ ؕ كَيْئَالْمَلْأَوِ ؕ لَلْ

Али розияллоху анхудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васалламдан фақат Қуръон ва бу саҳифадаги нарсани ёзиб қолдик. Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам:

“Мадинанинг ҳарами Айр билан Савр орасидадир. Ким унда бир бидъат пайдо қилса ёки бидъатчига жой берса, унга Аллоҳнинг, фаришталарнинг ва барча одамларнинг лаънати бўлсин. (Қиёмат куни) Аллоҳ ундан нафли ҳам, фарзни ҳам қабул қилмайди. Мусулмонларнинг зиммаси бир бўлиб, уларнинг энг пасти ҳам унга кўра саъй қилади. Ким мусулмонга берган аҳдини бузса, унга Аллоҳнинг, фаришталарнинг ва барча одамларнинг лаънати бўлсин. (Қиёмат куни) ундан нафл ҳам, фарз ҳам қабул қилинмас. Ким мавлоларининг изнисиз бир қавмга волий бўлса, унга Аллоҳнинг, фаришталарнинг ва барча одамларнинг лаънати бўлсин. (Қиёмат куни) Аллоҳ ундан нафли ҳам, фарзни ҳам қабул қилмайди», дейилган.

Фойда: Мадинаи мунавваранинг жанубида, Макка тарафда, Зул Ҳулайфа яқинида Айр тоғи жойлашган. Ундан Мадинанинг ҳарами бошланади. Унинг қарама-қаршисида, яъни Уҳуд тоғининг орқасида Савр тоғи бўлиб, у Мадинанинг шимолида жойлашгандир. Саврнинг чўққисидан мадинанинг ҳарами бошланади.

35. ДАЖЖОЛ ЧИҚҚАН ВАҚТДА МАДИНАИ МУНАВВАРАНИНГ ЕТТИ ЭШИГИ БЎЛАДИ ВА ҲАР БИР ЭШИКДА ИККИ ФАРИШТА ТУРАДИ

لُحْدَيَّ الْبَلَقِ ، مَلَسُو هِيْلَعِ هَلْ لِيْلَصِيَّ بِنْلَا نَع ، هُنْعُ هَلْ لِيْلَايْ صَرَّ رَكَبَ بِيْ أَبَانَع
نَاكَلْمَ بَابَلُّكْ عِلَّ عِ بَابُؤَبَّ أُوْءَلْ سِرْدِيَّ مَوِيَّ أَوَّلْ ، لَلْأَجْدَلْ حِيْسَمْلَا بُوْءَرَّ نَيْدَمْلَا

Абу Бакр розияллоху анхудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам:

“Мадинага масиҳ Дажжолнинг ҳайбати кирмайди. Чунки, у вақтда у (Мадина)нинг еттита дарвозаси бўлиб, ҳар бир дарвозада икки фаришта бўлади” дедилар” (Бухорий ривояти).

36. ЖАННАТ БОҒИДАГИ НАМОЗ ВА ИБОДАТНИНГ ФАЗИЛАТИ

نَبِيَّ امٍ : لَاقِ مَلَسُو هَلْ لَاصِلُ لَاسِرٍ نَأْنَعُ هَلْ لَاصِلُ يَضَرَّ رَءِيْرُهُ يَبْأَنَعِ
"يَضَوْحَ لَعَرَبْنَمَوْءَ نَجْلُ لَاصِلُ رَمُضَوْرَ يَرْبَنَمَوْءَ يَتَّيَبُ".

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Уйим билан минбарим орасида жаннат боғларидан бир боғ бор. Минбарим эса, ҳавзи кавсарим устидадир” дедилар” (Бухорий ривояти).

Фойда: Жаннат боғида, яъни Расулulloҳ минбари олдида намоз ўқиш билан жаннат боғи ва ҳавзи кавсардан ичиш насиб бўлади.

37. НАБАВИЙ МАСЖИДДА ҚИРИҚ РАКЪАТ НАМОЗ ЎҚИШНИНГ ФАЗИЛАТИ

نَمٌ : لَاقِ نَأْنَعُ ، مَلَسُو هَلْ لَاصِلُ يَبْأَنَعُ نَعُ هَلْ لَاصِلُ يَضَرَّ لَاصِلُ نَبَسَانَعُ
رَأْنَلَانَمُ ءَازْبُهُ لَتَبْتُكَ ، ءَالَصُهُ تَوْفِيَال ، ءَالَصَنِيْعَبْرَأُ يَجْسَمُ فِي لَصِ
ءَقَافْنَلَانَمَ ءَبَو ، بَأَدْعَلَانَمُ ءَاجَنَو

Анас ибн Молик розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Ким мени масжидимда қириқ (маҳал) намоз ўқиб, бирор намозни қолдирмаса, унга дўзахдан сақланиш, азобдан нажот ва нифоқдан эминлик ёзилинади” дедилар” (Имом Аҳмад ривояти).

Фойда: Ҳожилар одатда Мадинаи мунавварада саккиз кун турадилар. Ўша вақт оралиғида озгина эътибор билан беш вақт намозни жамоат билан Набавий масжидда адо қилсалар, ҳадисда ваъда қилинган улуғ фазилатга эга бўладилар.

